ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 30 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» щодо членів сім'ї, які мають право на пенсію в разі втрати годувальника

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

І. У частині шостій статті 30 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2017 р., № 40-41, ст. 383) слова «(крім курсантів і слухачів військово-навчальних закладів та навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ України і державної пожежної охорони)» виключити.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
3 квітня 2018 року
№ 2377-VIII

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 21 червня 2018 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)»

Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 21 червня 2018 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (додається).

2. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
21 червня 2018 року
№176/2018

Введено в дію
Указом Президента України
від 21 червня 2018 року
№ 176/2018

РІШЕННЯ

Ради національної безпеки і оборони України
від 21 червня 2018 року

Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)

Відповідно до статті 5 Закону України «Про санкції» Рада національної безпеки і оборони України **ВИРІШИЛА:**

1. Підтримати пропозиції щодо застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), внесені Кабінетом Міністрів України та Службою безпеки України.

2. Застосувати персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) до окремих фізичних і юридичних осіб та внести зміни до санкцій, застосованих відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 травня 2018 року «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», уведеного в дію Указом Президента України від 14 травня 2018 року № 126, виклавши додатки 1 та 2 до зазначеного рішення у редакціях, що додаються.

3. У додатку 1 до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», уведеного в дію Указом Президента України від 15 травня 2017 року № 133, позицію 907 виключити.

4. Кабінету Міністрів України разом зі Службою безпеки України та Національним банком України забезпечити реалізацію і моніторинг ефективності персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), передбачених пунктом 2 цього рішення.

5. Міністерству закордонних справ України поінформувати компетентні органи Європейського Союзу, Сполучених Штатів Америки та інших держав про запровадження санкцій та порушити перед ними питання про застосування аналогічних обмежувальних заходів.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України О. ТУРЧИНОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 червня 2018 р. № 485
Київ

Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228 «Про надання суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 28, ст. 1412), доповнивши її пунктом 1^{16} такого змісту:

«1^{16}. Надати до 1 липня 2020 р. повноваження на право здійснення імпорту товарів військового призначення за позиціями ML1.a, ML1.d та ML3.a додатка до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2017 р., № 67, ст. 2011), товариству з обмеженою відповідальністю «ВЕКТОР-С» у рамках укладених дилерських договорів (угод) з виробниками товарів, що імпортуються.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 червня 2018 р. № 486
Київ

Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228 «Про надання суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 28, ст. 1412), доповнивши її пунктом 1^{17} такого змісту:

«1^{17}. Надати до 1 лютого 2021 р. повноваження на право здійснення імпорту товарів військового призначення згідно з позиціями ML 1.a, ML 1.d, ML 2.a, ML 2.b, ML 3.a, ML 4.a, ML 5.b, ML 13.c, ML 13.d, ML 14, ML 15.d додатка до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2017 р., № 67, ст. 2011), товариству з обмеженою відповідальністю «ТАКТИЧНІ СИСТЕМИ» у рамках укладених дилерських договорів (угод) з виробниками товарів, що імпортуються.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 квітня 2018 р. № 487
Київ

Про внесення зміни в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 971

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 971 «Про затвердження переліку органів державної влади, що підлягають безоплатній охороні Національною гвардією» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 96, ст. 3292), доповнивши його після позиції

«Мін'юст	00015622»

такою позицією:

«Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини	21661556».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 квітня 2018 р. № 489
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення та функціонування офісу із залучення та підтримки інвестицій

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення та функціонування офісу із залучення та підтримки інвестицій, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 квітня 2018 р. № 489

ПОРЯДОК
використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення та функціонування офісу із залучення та підтримки інвестицій

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Створення та функціонування офісу із залучення та підтримки інвестицій» (далі – бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України.

3. Бюджетні кошти спрямовуються на створення та функціонування державної установи «Офіс із залучення та підтримки інвестицій» (далі – Установа).

4. Бюджетні кошти, отримані Установою відповідно до пункту 3 цього Порядку, використовуються виключно для створення та забезпечення її основної діяльності, а саме для:

1) здійснення заходів, спрямованих на залучення іноземних інвестицій в національну економіку, включаючи, але не обмежуючись, організацію презентацій, конференцій, форумів та участь в них в Україні та за кордоном, участь у проектах і програмах, спрямованих на покращення інвестиційного клімату в Україні, підготовку та розповсюдження рекламно-інформаційних бюлетенів та інших інформаційно-аналітичних та відеоматеріалів, зміст яких спрямований на залучення іноземних інвестицій, організацію зустрічей та переговорів між сторонами, заінтересованими у здійсненні іноземної інвестиції за підтримки Установи, виявлення самостійно власними силами або із залученням профільних організацій інформації про потенційних об'єктів інвестиційної діяльності для надання іноземним інвесторам, відрядження працівників та членів наглядової ради Установи для здійснення зазначених заходів;

2) забезпечення створення та функціонування Установи відповідно до покладених на неї завдань шляхом придбання основних фондів, оренди приміщення, оплати праці та здійснення нарахувань на заробітну плату, придбання предметів, матеріалів і послуг, сплати передбачених законодавством обов'язкових платежів.

5. Установа використовує отримані бюджетні кошти відповідно до затвердженого Державним секретарем Кабінету Міністрів України плану використання коштів, який розробляється відповідно до затвердженого наглядовою радою Установи річного бюджету Установи. План використання коштів повинен містити інформацію про обсяги поточних та капітальних видатків.

6. Перерахування бюджетних коштів здійснюється з реєстраційного рахунка Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України, відкритого у Казначействі, за платіжним дорученням на рахунок за балансовим рахунком 2600 «Кошти на вимогу суб'єктів господарювання», що відкритий Установі в банківській установі, в якій держава прямо чи опосередковано володіє часткою понад 75 відсотків статутного капіталу.

7. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, та про отримані (створені) активи здійснюється в установленому законодавством порядку.

8. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

9. Установа подає щомісяця до 20 числа Господарсько-фінансовому департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України інформацію про використання бюджетних коштів.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 червня 2018 р. № 415-р
Київ

Про підписання Угоди (у формі обміну листами) між Урядом України та Структурою ООН Жінки про створення Офісу ООН Жінки в Україні

Схвалити проект Угоди (у формі обміну листами) між Урядом України та Структурою ООН Жінки про створення Офісу ООН Жінки в Україні.

Уповноважити Віце-прем'єр-міністра України з європейської та євроатлантичної інтеграції Климпуш-Цинцадзе Іванну Орестівну підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 червня 2018 р. № 431-р
Київ

Про оголошення конкурсу на зайняття вакантної посади першого заступника Голови Державної служби морського та річкового транспорту

Відповідно до частини другої статті 23 Закону України «Про державну службу» оголосити конкурс на зайняття вакантної посади першого заступника Голови Державної служби морського та річкового транспорту з визначенням умов проведення конкурсу згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 20 червня 2018 р. № 431-р

УМОВИ
проведення конкурсу на зайняття вакантної посади першого заступника Голови Державної служби морського та річкового транспорту

Загальні умови

1. Посадові обов'язки:

1) здійснення повноважень відповідно до розподілу обов'язків, визначених керівником державної служби Морської адміністрації;

2) виконання обов'язків Голови Морської адміністрації у разі його відсутності;

3) реалізація державної політики у сферах морського та річкового транспорту, торговельного мореплавства, судноплавства на внутрішніх водних шляхах, навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства, а також у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості);

4) здійснення інших повноважень, визначених законом.

2. Умови оплати праці:

1) посадовий оклад — 15 800 гривень;

2) надбавка до посадового окладу за ранг — відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18 січня 2017 р. № 15 «Питання оплати праці працівників державних органів» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 9, ст. 284);

3) інші надбавки, доплати та премії відповідно до статті 52 Закону України «Про державну службу»;

4) додаткові стимулюючі виплати у вигляді надбавки за інтенсивність праці та надбавки за виконання особливо важливої роботи відповідно до Положення про застосування стимулюючих виплат державним службовцям, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2017 р. № 15.

3. Інформація про строковість чи безстроковість призначення на посаду — призначення на посаду строком на п'ять років, якщо інше не передбачено законом, з правом повторного призначення на ще один строк або подальшого переведення за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби на рівнозначну або нижчу посаду до іншого державного органу.

4. Перелік документів, необхідних для участі в конкурсі, та строк їх подання:

1) копія паспорта громадянина України;

2) письмова заява про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів щодо зайняття посади державної служби за формою згідно з додатком 2 до Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 28, ст. 1116; 2017 р., № 71, ст. 2163), до якої додається резюме у довільній формі;

3) заява про забезпечення в установленому порядку розумного пристосування за формою згідно з додатком 3 до Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (подається у разі потреби особою, яка має інвалідність);

4) письмова заява, в якій особа повідомляє про те, що до неї не застосовуються заборони, визначені частиною третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», та дає згоду на проходження перевірки та оприлюднення відомостей стосовно неї відповідно до зазначеного Закону, або копія довідки встановленої форми про результати такої перевірки;

5) копія (копії) документа (документів) про освіту;

6) посвідчення атестації щодо вільного володіння державною мовою;

7) заповнена особова картка встановленого зразка;

8) декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік (надається у вигляді роздрукованого примірника заповненої декларації на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції);

9) документи приймаються до 18 години 12 липня 2018 року.

5. Місце, час та дата початку проведення конкурсу — м. Київ, вул. Прорізна, 15, 10 година, 31 липня 2018 року.

6. Прізвище, ім'я та по батькові, номер телефону та адреса електронної пошти особи, яка надає додаткову інформацію з питань проведення конкурсу, — Велієва Олеся Валеріївна (256-00-01, e-mail: velieva@nads.gov.ua).

Кваліфікаційні вимоги

1.	Освіта	- вища, ступінь вищої освіти — магістр
2.	Досвід роботи	- загальний стаж роботи — не менше семи років; - досвід роботи на посадах державної служби категорії «А» чи «Б» або на посадах не нижче керівників структурних підрозділів в органах місцевого самоврядування чи досвід роботи на керівних посадах у сферах морського та річкового транспорту, торговельного мореплавства, судноплавства на внутрішніх водних шляхах, навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства, а також у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості) — не менше трьох років
3.	Володіння державною мовою	- вільне володіння державною мовою
4.	Володіння іноземною мовою	- володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи (англійська та/або французька)

Вимоги до компетентності

Вимога	Компоненти вимоги
1. Наявність лідерських навичок	- встановлення цілей, пріоритетів та орієнтирів; - стратегічне планування; - вміння працювати з великим обсягом інформації та здатність виконувати одночасно декілька завдань; - ведення ділових переговорів; - досягнення кінцевих результатів
2. Вміння приймати ефективні рішення	- аналіз державної політики; - наявність необхідних знань для ефективного розподілу та використання ресурсів (у тому числі людських, фінансових, матеріальних)
3. Комунікація та взаємодія	- вміння здійснювати ефективну комунікацію та проводити публічні виступи; - співпраця та налагодження партнерської взаємодії; - відкритість
4. Управління змінами	- формування плану змін та покращень; - управління змінами та реакцією на них; - оцінка ефективності змін
5. Управління організацією та персоналом	- організація роботи і контроль; - управління проектами; - управління якісним обслуговуванням; - мотивування; - управління людськими ресурсами
6. Особистісні компетенції	- принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень; - спрямованість на служіння суспільству, захист національних інтересів; - системність; - інноваційність та неупередженість; - самоорганізація та саморозвиток; - вміння працювати в стресових ситуаціях
7. Управління публічними фінансами	- знання основ бюджетного законодавства; - знання системи державного контролю у сфері публічних фінансів
8. Робота з інформацією	- знання основ законодавства про інформацію; - вміння працювати в умовах електронного урядування

Професійні знання

Вимога	Компоненти вимоги
1. Знання законодавства	Знання: - Конституції України; - Закону України «Про державну службу»; - Закону України «Про запобігання корупції»
2. Знання спеціального законодавства, що пов'язане із завданнями та змістом роботи першого заступника Голови Морської адміністрації	Знання: - Закону України «Про Кабінет Міністрів України»; - Закону України «Про центральні органи виконавчої влади»; - Закону України «Про транспорт»; - Закону України «Про державний кордон України»; - Кодексу торговельного мореплавства України; - Водного кодексу України; - інших актів законодавства, що регулюють діяльність Морської адміністрації

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 травня 2018 р. № 490
Київ

Про внесення зміни до переліку товарів, заборонених до ввезення на митну територію України, що походять з Російської Федерації

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести зміну до переліку товарів, заборонених до ввезення на митну територію України, що походять з Російської Федерації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1147 «Про заборону ввезення на митну територію України товарів, що походять з Російської Федерації» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 3, ст. 180, № 7, ст. 357; 2018 р., № 2, ст. 72), доповнивши його такою позицією:

«6811 40 00 10 Листи азбестоцементні гофровані (шифер)».

2. Ця постанова набирає чинності через 10 днів з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 травня 2018 р. № 429-р
Київ

Деякі питання вітчизняного авіабудування

1. Схвалити Стратегію відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року, що додається.

2. Затвердити план заходів щодо реалізації Стратегії відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року, що додається.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, відповідальним за виконання плану заходів щодо реалізації Стратегії відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року, подавати щороку до 1 березня Міністерству економічного розвитку і торгівлі інформацію про стан його виконання для узагальнення та подання до 1 квітня Кабінетові Міністрів України звіту про хід реалізації зазначеної Стратегії.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2008 р. № 1656 «Про схвалення Стратегії розвитку вітчизняної авіаційної промисловості на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 1, ст. 19);

розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 липня 2009 р. № 734 «Про доповнення Стратегії розвитку вітчизняної авіаційної промисловості на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 51, ст. 1757).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 10 травня 2018 р. № 429-р

СТРАТЕГІЯ
відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року

Загальна частина

Україна належить до небагатьох країн світу, що володіють повним циклом створення авіаційної техніки, і займає провідне місце на світовому ринку в секторі розроблення і виробництва транспортної та регіональної пасажирської авіації. Існуючий потенціал авіаційної промисловості України є достатнім для збільшення номенклатури та обсягів розроблення і виробництва авіаційної техніки, зокрема регіональних пасажирських і транспортних літаків, авіаційних двигунів та агрегатів, бортового радіоелектронного обладнання, вертольотів, повітряних суден малої авіації та безпілотних повітряних суден.

До отримання незалежності Україна мала розвинуту авіаційну промисловість в складі до 50 підприємств. Тільки на двох серійних літакобудівних підприємствах (Харківському авіаційному виробничому підприємстві та державному підприємстві «Київський авіаційний завод «Авіант») вироблялося від 150 до 200 літаків Ан-24, Ан-26, Ан-32, Ту-134, їх модифікації щороку.

Із загальної кількості 33 підприємств авіаційної промисловості вісім — дослідно-конструкторські бюро з літакобудування та двигунобудування, які розташовані у мм. Києві, Харкові, Запоріжжі, Дніпрі та інших регіонах України.

Авіаційна промисловість України є однією з найбільш наукомістких та капіталомістких галузей машинобудування з тривалим циклом виробництва продукції. Можливість підтримувати і розвивати повномасштабне серійне авіаційне виробництво свідчить про високий технологічний та інноваційний рівень розвитку держави.

За 25 років незалежності створено сім нових типів літаків (Ан-140, Ан-148, Ан-158, Ан-178, Ан-74ТК-300, Ан-38-100, Ан-3Т) та ряд авіаційних двигунів (Д-436 різних модифікацій, АИ-450, АИ-222 та інші), модернізовано 12 типів літаків, сертифіковано згідно з міжнародними нормами 16 типів літаків, отримано 62 сертифікати типу та сертифікати типу по шуму та екології, побудовано 195 серійних, нових та модернізованих літаків.

На сьогодні літаки сімейства Ан експлуатуються у 78 країнах світу, авіаційні двигуни використовуються на літальних апаратах у 105 країнах. Сучасну лінійку літаків становлять літаки Ан-132, Ан-148, Ан-158, Ан-178, Ан-140 та інші. Потреба світового ринку у пасажирських літаках на 50–60 місць до 2030 року сягає 400 одиниць, на 70–90 місць (Ан-148, Ан-158) — 650 одиниць, військово-транспортних літаків до 2035 року — 450–500 одиниць. Водночас протягом 2016 року в Україні не вироблено жодного серійного літака.

Складальні потужності авіабудівних підприємств України дозволяють виробляти до 24 літаків Ан-148 та їх модифікації на рік.

На даний час авіаційна промисловість України має потенційні замовлення на літаки сімейства Ан та передачу технологій для їх виробництва.

Крім того, узагальнені потреби органів виконавчої влади у закупівлі авіаційної техніки на період до 2022 року становлять 23 літаки та 30 вертольотів різних модифікацій, а також понад 200 тактичних безпілотних авіаційних комплексів вітчизняного виробництва.

Літакобудівна промисловість України — одна з пріоритетних галузей національної економіки, що визначено Законом України «Про розвиток літакобудівної промисловості».

Водночас авіаційна промисловість України на сьогодні продовжує функціонувати завдяки збереженому науково-технічному, виробничому та інноваційному потенціалу, який підтримується менеджментом підприємств, зокрема шляхом провадження комерційної діяльності.

Нагальною проблемою галузі залишається багаторічний дефіцит фінансових ресурсів для її розвитку та значне звуження потенційних ринків збуту, що призвело до зниження науково-технічного і технологічного потенціалу авіаційної промисловості та її відставання від рівня розвинутих держав, і, як наслідок, відсутність достатнього портфеля замовлень на продукцію авіапідприємств, зокрема на літаки, як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

До стримуючих чинників виходу на зовнішні ринки слід віднести:

відсутність у більшості потенційних замовників коштів на пряму закупівлю нових літаків;

відсутність у продавця інших фінансових інструментів для продажу літаків (немає міцної базової лізингової компанії, що спеціалізується на просуванні літаків сімейства Ан на ринок);

відсутність дієвого завершеного механізму експортного кредитування, крім прямого продажу;

відсутність або недостатня державна підтримка експортних контрактів з поставки авіаційної техніки;

розрив усталених кооперaційних зв'язків з розроблення і виробництва авіаційної техніки;

відсутність розвинутої мережі сервісних центрів з обслуговування нових літаків сімейства Ан;

відсутність сертифіката Європейського агентства авіаційної безпеки (EASA);

відсутність значного досвіду експлуатації літаків іноземними перевізниками, внаслідок чого існує насторожене ставлення до літаків українського виробництва та домінування у складі літаків устаткування вітчизняного виробництва, незнайомого закордонним експлуатантам.

Дослідження щодо впливу внутрішніх чинників на продаж вітчизняних літаків дає підстави вважати, що можливості завоювання позицій України на світовому авіаційному ринку та її внесок в економіку країни значною мірою залежать від можливостей виробництва та активних дій із сертифікації українських літаків за нормами Європейського агентства авіаційної безпеки (EASA) та будування у регіонах потенційних замовників баз технічного обслуговування вітчизняних літаків.

В умовах адаптації підприємств до ринкових відносин, трансформації відносин власності, кризових соціально-економічних явищ в країні і світі, недостатньої платоспроможності споживачів та обмеженості можливостей щодо залучення інвестицій і довгострокових кредитів з привабливими для підприємств відсотками авіабудівна галузь потребує розв'язання проблеми находження джерел фінансування в необхідних обсягах.

Підприємства галузі на даний час перебувають у стані:

значного зменшення доходів у зв'язку із втратою ринку збуту Російської Федерації, дрібносерійного виробництва, обмеженого постачання комплектувальних виробів і матеріалів із Російської Федерації для виробництва літаків Ан-32, Ан-148, Ан-158, Ан-178, Ан-140, Ан-74, низької платоспроможності вітчизняних авіакомпаній, відсутності в державі ефективної системи стимулювання попиту, зокрема сучасної системи лізингу нової вітчизняної авіатехніки і підтримки експорту;

значного збільшення витрат для впровадження програм імпортозаміщення, необхідності адаптації підприємств до вимог європейських стандартів, розгортання серійного виробництва літаків та іншої авіаційної продукції в умовах високої вартості кредитів, складності і тривалості їх отримання державними підприємствами авіабудівної галузі, зокрема отримання державних гарантій для їх залучення, розвитку комплексної системи підтримки замовників і експлуатантів літаків сімейства Ан, що стримує їх продаж, необхідності технічного переоснащення підприємств.

Крім того, відсутність серійного продукту не дає можливості державним підприємствам бути дохідними, і це за наявності інтересу до літаків сімейства Ан з боку замовників.

Динамічному розвитку авіабудування в Україні також заважає зниження рівня використання потенціалу міжнародної виробничої кооперації, як наслідок, серійне виробництво літаків в Україні перетворилося в одиничне, а складальне виробництво стало збитковим. Інфраструктура, технологічне обладнання, методи управління на серійних літакобудівних заводах України не відповідають сучасним ринковим вимогам.

Слід зазначити, що більшість авіабудівних компаній світу на етапах розроблення, підготовки та серійного виробництва літаків користуються державною підтримкою.

Світова практика свідчить, що близько 15 відсотків обсягу коштів, отриманих від реалізованої авіаційної техніки, спрямовується (реінвестується) на розвиток виробництва і створення нових зразків техніки. В Україні цей показник за останні десять років був менш як 3 відсотки.

Основні причини проблем авіабудівної галузі України пов'язані з відсутністю системи дієвих державних преференцій і стимулів для авіабудування, що поглиблюються внаслідок невідповідності структури управління галуззю вимогам міжнародної кооперації та сучасним ринковим умовам.

Мета, пріоритети і строки реалізації Стратегії

Метою реалізації стратегії є відновлення стабільного розвитку авіабудівної галузі та створення умов для формування у 2022 році рентабельного та високотехнологічного виробництва авіаційної техніки, яке спроможне забезпечити поступове збільшення обсягів розроблення, освоєння виробництва та продажу нових конкурентоспроможних моделей серійних, модернізованих пасажирських і транспортних літаків, вертольотів, повітряних суден малої авіації, безпілотних повітряних суден, іншої авіаційної техніки.

В умовах значного зменшення попиту на традиційних для вітчизняних авіабудівників зовнішніх ринках, посилення конкуренції за доступ до інвестиційних ресурсів і здійснення протекціоністських заходів окремими державами пріоритетом реалізації Стратегії буде створення системи довгострокових стимулів для активізації розвитку галузі.

Стратегія буде реалізовуватися у період до 2022 року.

Напрями реалізації Стратегії

Стратегія реалізовуватиметься за такими напрямами:

підтримка національного виробника;

підвищення конкурентоспроможності продукції авіабудування;

здійснення структурних змін, зокрема перетворення та приватизація підприємств, створення інтегрованих структур управління галуззю;

розроблення нових літаків і вертольотів та модернізація існуючих типів пасажирських і транспортних літаків, вертольотів, модернізація існуючих типів авіаційних двигунів та розроблення нових авіаційних двигунів, іншої авіаційної техніки, що користуватиметься попитом на ринку;

реструктуризація, модернізація та технічне переоснащення виробничих потужностей серійних літакобудівних підприємств, центрів базового технічного обслуговування та ремонту авіаційної техніки вітчизняного виробництва;

створення і впровадження в серійне виробництво принципово нових технологій та засобів їх реалізації на підприємствах, які випускають літаки, авіаційні двигуни, агрегати і системи, вуглецеві композитні матеріали, інші зразки і комплектувальні частини авіаційної техніки;

створення сприятливих умов для реалізації виготовленої авіаційної техніки, впровадження ефективних схем її продажу, зокрема з використанням лізингових схем.

Механізм реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії буде здійснюватися шляхом виконання плану заходів з реалізації Стратегії відродження українського авіабудування на період до 2022 року.

Очікувані результати виконання Стратегії

Реалізація Стратегії дозволить:

збільшити випуск літаків, авіаційних двигунів та іншої авіаційної техніки, яка користується попитом на внутрішньому та зовнішньому ринках, та задовольнити потреби держави для забезпечення оборони і безпеки держави, що надасть змогу збільшити спрямування коштів до бюджетів різних рівнів і забезпечити зростання заробітної плати зайнятих у галузі;

здійснити розроблення нових транспортних літаків, вертольотів, безпілотних повітряних суден та модернізацію існуючих пасажирських літаків Ан-140, Ан-148, Ан-158, Ан-178 і транспортних літаків Ан-74, Ан-124 та вертольотів Ми-2, Ми-8;

підвищити якість виробництва авіаційної техніки до рівня провідних світових виробників та покращити систему підтримання льотної придатності повітряних суден вітчизняного виробництва, зокрема шляхом впровадження міжнародних систем сертифікації;

розширити взаємодію держави і приватного бізнесу та створити умови для залучення інвестицій для розвитку галузі;

зберегти не менш як 60 000 робочих місць та створити додаткові робочі місця в авіаційній промисловості та суміжних галузях.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії здійснюється за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік виходячи з його можливостей, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Із планом заходів, визначених урядовим розпорядженням, можна ознайомитися на сайті «УК».

НКРЕКП ПОВІДОМЛЯЄ

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ (НКРЕКП)

ПОСТАНОВА
22.03.2018 Київ № 347

Про внесення змін до постанови Національної комісії регулювання електроенергетики України від 20 грудня 2001 року № 1241

Відповідно до законів України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» та «Про ринок електричної енергії» Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Абзац перший пункту 1 постанови Національної комісії регулювання електроенергетики України від 20 грудня 2001 року № 1241 «Про тарифи, диференційовані за періодами часу» викласти в такій редакції:

«1. Встановити, що споживачі електричної енергії (крім населення; юридичних осіб, які є власниками (балансоутримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб (містечок із збірних модулів, гуртожитків, оздоровчих таборів, будинків відпочинку, санаторіїв, пансіонатів, готелів тощо) в частині задоволення власних побутових потреб внутрішньо переміщених осіб; електричної енергії, яка витрачається в багатоквартирних будинках та гуртожитках на технічні цілі (роботу ліфтів, насосів та замково-переговорних пристроїв, що належать власникам квартир багатоквартирного будинку на праві спільної власності) та освітлення дворів, східців і номерних знаків; електричної енергії, яка витрачається в дачних та дачно-будівельних кооперативах, садових товариствах, гаражно-будівельних кооперативах на технічні цілі (роботу насосів) та освітлення території; електричної енергії, яка спожита для власних потреб дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія»; електричної енергії, яка спожита на комунально-побутові потреби релігійних організацій) за умови наявності окремого обліку споживання електричної енергії за періодами часу можуть здійснювати розрахунок за спожиту електричну енергію за тарифами, диференційованими за періодами часу.».

2. Ця постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування в офіційному друкованому виданні — газеті «Урядовий кур'єр».

Голова НКРЕКП Д. Вовк

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ (НКРЕКП)

ПОСТАНОВА
23.03.2018 Київ № 359

Про встановлення «зелених» тарифів на електричну енергію для приватних домогосподарств

Відповідно до законів України «Про альтернативні джерела енергії», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» та Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу на електричну енергію для суб'єктів господарської діяльності та приватних домогосподарств, затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, від 02 листопада 2012 року № 1421, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити «зелений» тариф на електричну енергію для приватних домогосподарств, які виробляють електричну енергію з енергії сонячного випромінювання об'єктами електроенергетики, величина встановленої потужності яких не перевищує 30 кВт, та які введені в експлуатацію:

з 01 квітня 2013 року по 31 грудня 2014 року — 1172,36 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2015 року по 30 червня 2015 року — 1054,42 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 липня 2015 року по 31 грудня 2015 року — 654,83 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2016 року по 31 грудня 2016 року — 621,39 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2017 року по 31 грудня 2019 року — 591,46 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2020 року по 31 грудня 2024 року — 531,61 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2025 року по 31 грудня 2029 року — 473,52 коп/кВт·год (без ПДВ).

2. Установити «зелений» тариф на електричну енергію для приватних домогосподарств, які виробляють електричну енергію з енергії вітру об'єктами електроенергетики, величина встановленої потужності яких не перевищує 30 кВт, та які введені в експлуатацію:

з 01 липня 2015 року по 31 грудня 2019 року — 380,23 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2020 року по 31 грудня 2024 року — 341,50 коп/кВт·год (без ПДВ);

з 01 січня 2025 року по 31 грудня 2029 року — 304,53 коп/кВт·год (без ПДВ).

3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 29 грудня 2017 року № 1609 «Про встановлення «зелених» тарифів на електричну енергію для приватних домогосподарств».

4. Ця постанова набирає чинності з 01 квітня 2018 року, але не раніше дня, наступного за днем її опублікування в офіційному друкованому виданні — газеті «Урядовий кур'єр».

Голова НКРЕКП Д. Вовк

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 червня 2018 р. № 418-р
Київ

Про перерозподіл обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на реформування регіональних систем охорони здоров'я для здійснення заходів з виконання спільного з Міжнародним банком реконструкції та розвитку проекту «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей» у 2018 році

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 та частини шостої статті 108 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2018 рік у спеціальному фонді державного бюджету за бюджетною програмою 2311600 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на реформування регіональних систем охорони здоров'я для здійснення заходів з виконання спільного з Міжнародним банком реконструкції та розвитку проекту «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей», перерозподіл обсягу зазначеної субвенції згідно з додатком.

2. Забезпечити:

Міністерству охорони здоров'я — погодження перерозподілу обсягу субвенції, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 6 червня 2018 р. № 418-р

ПЕРЕРОЗПОДІЛ
обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на реформування регіональних систем охорони здоров'я для здійснення заходів з виконання спільного з Міжнародним банком реконструкції та розвитку проекту «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей» у 2018 році

(тис. гривень)

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг субвенції (спеціальний фонд)					
		зменшення обсягу видатків			збільшення обсягу видатків		
		поточні видатки	капітальні видатки	усього	поточні видатки	капітальні видатки	усього
3100000000	Обласний бюджет Волинської області		88 028,9	88 028,9			
7100000000	Обласний бюджет Закарпатської області					63 474,7	63 474,7
8100000000	Обласний бюджет Запорізької області					24 554,2	24 554,2
	Усього		88 028,9	88028,9		88 028,9	88 028,9